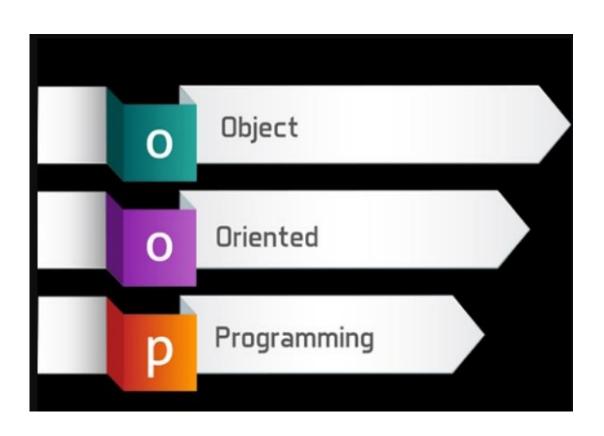

TRƯỜNG ĐẠI HỌC KHOA HỌC TỰ NHIÊN

KHOA CÔNG NGHỆ THÔNG TIN

BÁO CÁO THUYẾT TRÌNH		
Giảng viên:	Hồ Tuấn Thanh	
Lớp:	CQ2019/4	
Người thực hiện:	Đặng Thái Duy	
MSSV:	19120491	

Đề tài: So sánh OOP trong C++ và Python


```
class Animal {
private:
    // declare attributes
    string name;
    int age;
public:
    // declare methods
    void description() {
        cout<< name << " is "<< age << " years old\n";
    }
    void speak(string sound) {
        cout<< name <<"says "<< sound << endl;
}

// a }
</pre>
```

- Lập trình hướng đối tượng (Object Oriented Programming OOP) là một kĩ thuật lập trình cho phép tạo ra các đối tượng để trừu tượng hóa 1 đối tượng thực tế (đưa các đối tượng trong thực tế vào trong code). Cho phép lập trình viên tương tác với các đối tượng.
- ☐ Hiện nay có khá nhiều ngôn ngữ lập trình theo hướng đối tượng như C++, Java, PHP, Python, ...

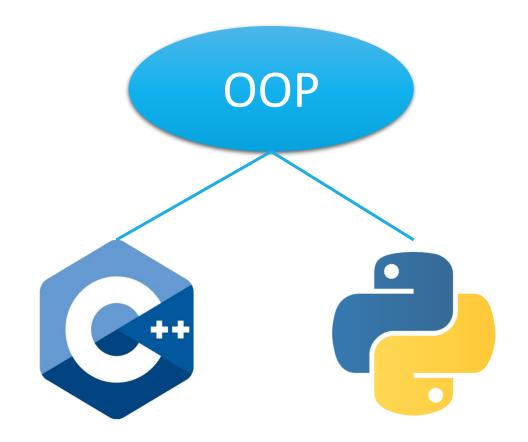
4 đặc tính cơ bản

Bài thuyết trình này sẽ tập trung so sánh OOP của hai ngôn ngữ khá phổ biến trên thế giới, là C++ và Python.

Nôi dung báo cáo

- O1 Class, Object, Attribute, Method, Encapsulation, Access Modifier
- **02** Constructor, Destructor
- O3 Static Attribute, Static Method
- **04** Inheritance

05 Polymorphism

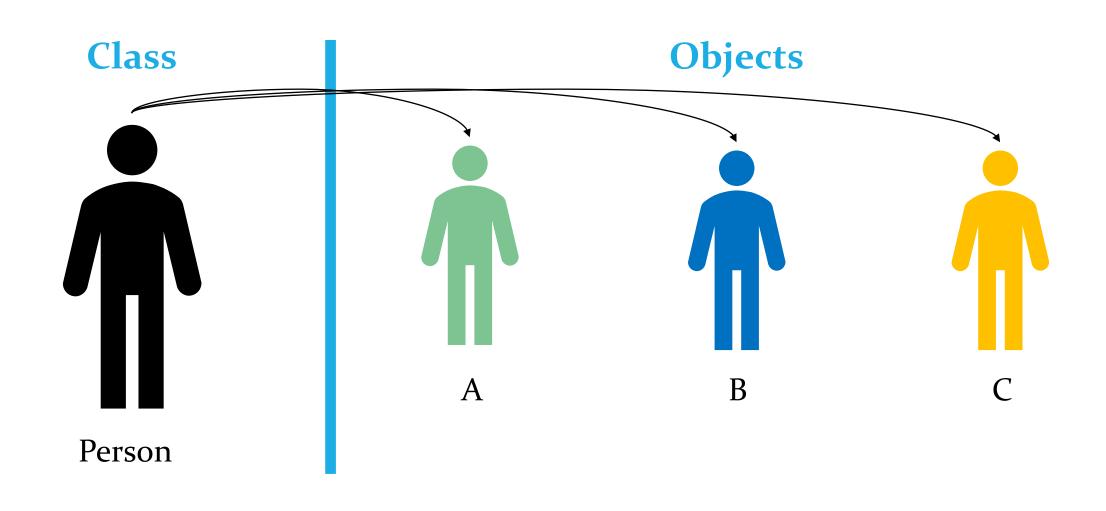

Class, Object

Class (Lớp): Mỗi lớp, hay lớp đối tượng được dùng để mô hình hóa một nhóm các thực thể cùng loại trong thế giới thực. Có thể coi lớp là một khuôn dùng làm hình mẫu cho các thực thể đó.

Object (Đối tượng): Mỗi đối tượng được dùng để chỉ một thực thể cụ thể thuộc về một lớp nào đó. Mỗi đối tượng thuộc về một lớp còn được gọi là một thể hiện (instance) hay một "phần tử điển hình" của lớp đó.

Class, Object

Class, Object

☐ Trong C++ và Python thì cú pháp khởi tạo class và object sẽ có sự khác nhau như sau:

C++

```
class Animal {};

int main() {
    Animal animal;

cout << typeid(Animal).name() << endl; // class Animal
    cout << typeid(animal).name() << endl; // class Animal
    return 0;
}</pre>
```

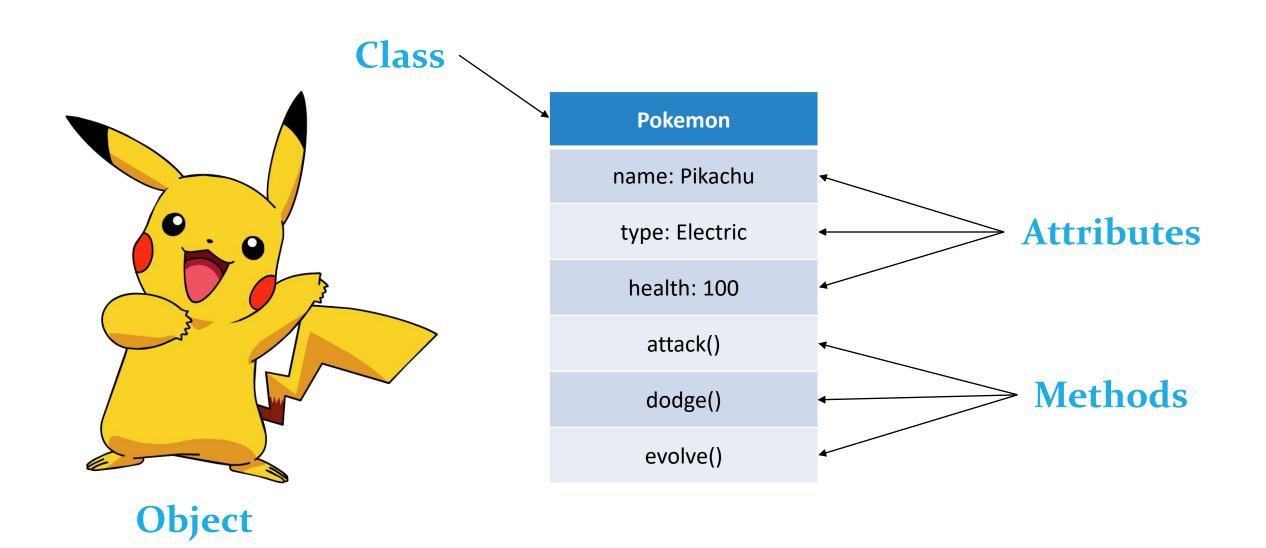
```
class Animal:
pass
animal = Animal()
print(type(Animal)) # class type
print(type(animal)) # instance type
```

Attribute, Method

Mỗi lớp bao gồm các phần tử bộ phận của lớp (class members). Việc mô tả cấu trúc một lớp bao gồm mô tả các phần chính như sau:

- Class name (tên lớp): mỗi lớp có một tên duy nhất để phân biệt với các lớp khác trong cùng một phạm vi.
- Attribute (thuộc tính): mô tả đặc tính của đối tượng. Chúng mô tả các trường để lưu dữ liệu cho mỗi đối tượng của lớp đang mô tả hay là lưu các tham chiếu đến các đối tượng của lớp khác.
- Method (phương thức): mô tả hành động của đối tượng. Mỗi phương thức của lớp thực chất là một hàm được viết riêng cho các đối tượng của lớp, chỉ được phép gọi để tác động lên chính các đối tượng đó.

Attribute, Method

C++

- ☐ Khai báo thuộc tính bên trong thân class.
- ☐ Không cần định nghĩa trước giá trị cho các thuộc tính đó.

```
class Animal {
    class Animal {
        // declare attributes
        string name;
        int age;
    };
```

- ☐ Khai báo thuộc tính có thể bên trong hay bên ngoài lớp đều được.
- ☐ Khai báo phải đồng thời định nghĩa giá trị mặc định cho thuộc tính đó.

```
class Animal:
    # declare and set value for attributes inside class
    name = ""

# declare and set value for attributes outside class
Animal.age = 0
```

C++

- ☐ Khai báo thuộc tính bên trong thân class.
- ☐ Không cần định nghĩa trước giá trị cho các thuộc tính đó.
- ☐ Các đối tượng chỉ có đúng số thuộc tính mà lớp đó có.

□ Dùng từ khóa "this→" để trỏ đến thuộc tính.

- ☐ Khai báo thuộc tính có thể bên trong hay bên ngoài lớp đều được.
- ☐ Khai báo phải đồng thời định nghĩa giá trị mặc định cho thuộc tính đó.
- ☐ Các đối tượng có thể thêm các thuộc tính riêng cho chúng mà không thuộc về lớp của đối tượng đó.
- Dùng từ khóa "self." để trỏ đến thuộc tính.

C++

```
class Animal {
   public:
        string name;
        int age;
        void description() {
            cout<< this->name << " is "<< this->age << " years old\n";</pre>
   };
    int main() {
        Animal animal;
        animal.name = "rocky";
        animal.age = 10;
        return 0:
20 }
```

```
class Animal:
    name = ""
    def description(self):
        # use self. to access attributes
        return f"{self.name} is {self.age} years old"
Animal.age = 0
animal = Animal()
animal.species = "dog"
print(animal.species) # dog
```

Python

☐ Trong Python, thuộc tính của đối tượng có thể được khai báo bên trong constructor __init()__ của lớp.

```
class Animal:
class attributes
species = "animal"

def __init__(self, name, age):
    # object attributes
self.name = name
self.age = age
```

Method

C++

- ☐ Khai báo phương thức bên trong lớp.
- ☐ Có thể khai báo phương thức trước, sau đó định nghĩa phương thức sau.
- ☐ Không cần truyền vào đối số là class.

- ☐ Khai báo phương thức bên trong hoặc bên ngoài lớp đều được.
- ☐ Khai báo và định nghĩa phương thức phải đồng thời.
- ☐ Khai báo phương thức của đối tượng cần truyền vào đối số đầu tiên là self (chính đối tượng đó).
- d ở cả 2 ngôn ngữ thì định nghĩa phần thân phương thức bên trong hoặc bên ngoài lớp đều được.

Method

C++

```
class Animal {
public:
    string name;
    int age;
    void description() {
        cout<< name << " is "<< age << " years old\n";</pre>
    void speak(string sound);
};
void Animal::speak(string sound) {
    cout<< name <<"says "<< sound << endl;</pre>
```

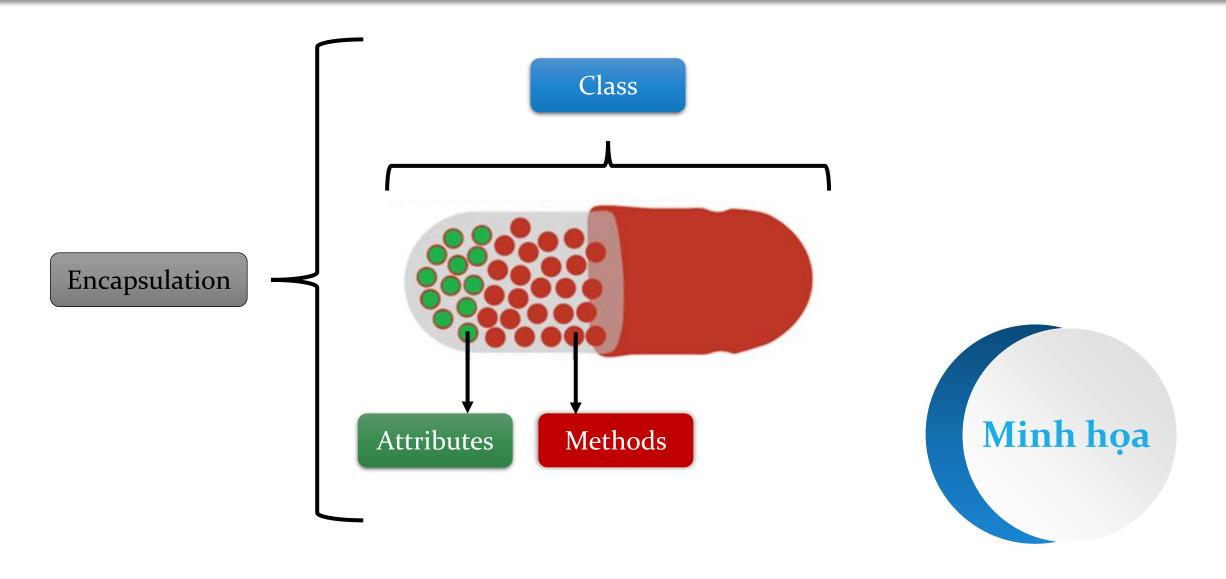
```
class Animal:
    def init (self, name, age):
        self.name = name
        self.age = age
    # declare and define methods inside class
    def description(self):
        return f"{self.name} is {self.age} years old"
# declare and define methods outside class
def func(self, sound):
    return f"{self.name} says {sound}"
Animal.speak = func
animal = Animal("rocky", 10)
print(animal.description()) # rocky is 10 years old
print(animal.speak("Grr")) # rocky says Grr
```

Encapsulation

Tính đóng gói (Encapsulation) và che giấu thông tin (Hiding information):

- Là trạng thái của đối tượng được bảo vệ không cho phép các truy cập từ bên ngoài như thay đổi trạng thái hay nhìn thấy trực tiếp.
- Dây là tính chất đảm bảo sự toàn vẹn, bảo mật của đối tượng trong lập trình.
- ☐ Các thuộc tính và phương thức liên quan với nhau được đóng gói thành các lớp.
- ☐ Tính đóng gói được thể hiện thông qua phạm vi truy cập (Access Modifier).

Encapsulation

Access Modifier (phạm vi truy cập, hay tầm vực): C++ và Python có 3 loại phạm vi truy cập nhất định cho các thuộc tính và phương thức của lớp:

- ☐ Public: có thể truy cập ở mọi nơi, bên trong hay bên ngoài lớp đều được.
- Protected: chỉ có chính lớp đó và các lớp kế thừa (lớp con) của nó mới truy cập được.
- Private: chỉ có lớp đó có quyền truy cập.

Access Modifier (Phạm vi truy cập)	Own Class (Lớp gốc)	Derived Class (Lớp kế thừa)	Main (Chương trình chính)
Private		×	×
Protected			×
Public			

C++

Dùng từ khóa public: để thể hiện.

Protected: Dùng từ khóa protected: để thể hiện.

Public:

Private: Dùng từ khóa private: để thể hiện (mặc định).

Python

☐ Khai báo như bình thường (mặc định).

☐ Khai báo bằng cách bắt đầu bằng một dấu gạch dưới "_".

☐ Khai báo bằng cách bắt đầu bằng 2 dấu gạch dưới "__".

C++

```
class Animal {
   private:
        string name;
        string description() {
           return name + " is " + to string(age) + " years old\n";
   protected:
        int age;
       string run(int distance) {
           return name + " run " + to string(distance) + " miles\n";
12 public:
        string species;
        string speak(string sound) {
           return name + " says " + sound + "\n";
        Animal(string name, int age, string species) {
            this->name = name;
           this->age = age;
           this->species = species;
23 };
```

```
class Animal:
       def init (self, name, age, species):
           self. name = name
           self. age = age
           self.species = species
       def description(self):
           return f"{self. name} is {self. age} years old"
       def run(self, distance):
           return f"{self. name} run {distance} miles"
       def speak(self, sound):
           return f"{self. name} says {sound}"
```

C++

```
animal = Animal("rocky", 10, "dog")
# check attributes access modifier
print("species:", animal.species) # success
# check methods access modifier
print(animal.speak("Grr..")) # success
```

Encapsulation (Tính đóng gói): mục đính chính là để ẩn giấu thông tin của đối tượng đi, vậy nếu ta cần lấy ra thông tin đó để sử dụng hay để sửa đổi thì phải làm sao ?

Khi đó ta dùng tới Getter và Setter.

- Getter và Setter có mối quan hệ mật thiết với tính đóng gói. Chúng không mâu thuẫn với tính chất bảo mật thông tin của tính đóng gói mà hỗ trợ cho việc quản lý thông tin đó một cách chặt chẽ và tổ chức hơn.
- ☐ Getter: lấy ra thông tin đối tượng.
- Setter: cập nhật lại thông tin đối tượng.

C++

```
class Animal {
private:
string name;
public:
// getter methods
string get_name() {
return this->name;
}
}
```

Setter:

Getter:

```
class Animal {
private:
string name;
public:
// setter methods
void set_name(string name) {
this->name = name;
}
}
```

```
1 class Animal:
2  def __init__(self, name):
3     self.__name = name
4
5  # setter methods
6  def set_name(self, name):
7     self.__name = name
```

C++

```
int main() {
    Animal animal("rocky", 10, "dog");

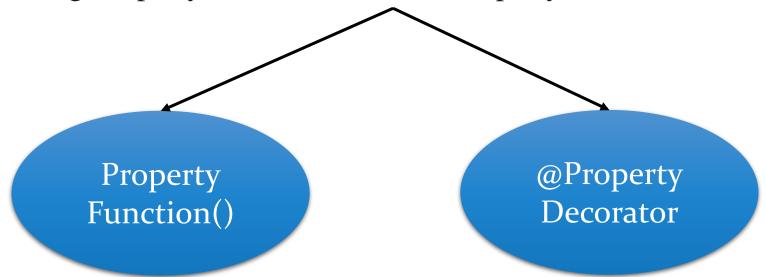
cout << animal.get_name() << endl; // rocky
    animal.set_name("kuro");
    cout << animal.get_name() << endl; // kuro

return 0;
}
</pre>
```

```
animal = Animal("rocky", 10, "dog")
print(animal.get_name()) # rocky
animal.set_name("kuro")
print(animal.get_name()) # kuro
```

Python

Dặc biệt, trong Python nếu không muốn khi gọi đến Getter và Setter theo tên hàm như get_name(), set_name() như trên mà muốn sử dụng chúng một cách quen thuộc và thân thiện hơn như gọi thẳng "animal.name" cho Getter và Setter luôn thì có thể dùng Property() Function hoặc @Property Decorator.

Python

Property() Function: là 1 hàm có sẵn của Python tạo ra và trả về 1 đối tượng property. Nó nhận vào tham số đầu vào lần lượt là getter(), setter() và deleter() (không bàn đến deleter() ở đây).


```
class Animal:
    def init (self, name):
        self. name = name
   def get name(self):
       return self. name
   def set name(self, name):
        self. name = name
   name = property(get name, set name)
animal = Animal("rocky")
print(animal.name) # rocky
animal.name = "kuro"
print(animal.name) # kuro
```

Python

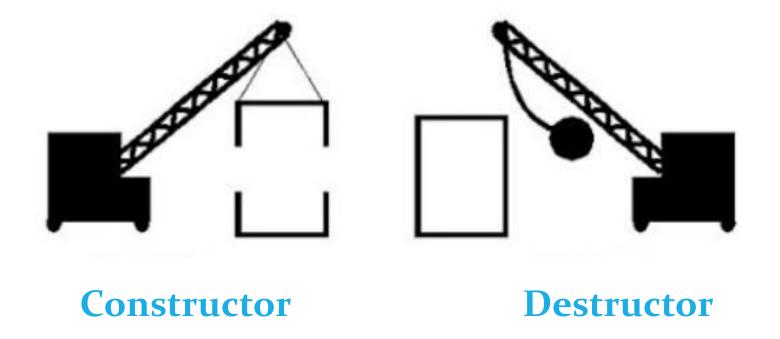
@Property Decorator: Mục đích dùng cũng để làm cho việc sử dụng Setter và Getter quen thuộc như Property() Function. Nhưng cách khai báo bên trong lớp có sự khác biệt.


```
class Animal:
    def init (self, name):
       self. name = name
   @property
    def name(self):
       return self. name
   @name.setter
    def name(self, name):
       self. name = name
animal = Animal("rocky")
print(animal.name) # rocky
animal.name = "kuro"
print(animal.name) # kuro
```


Constructor, Destructor

Constructor

- Constructor (phương thức khởi tạo) là một phương thức đặc biệt ở trong class, phương thức này mặc định sẽ được gọi khi chúng ta khởi tạo class đó.
- Thường được dùng để khởi tạo các thuộc, xử lý phương thức hoặc là dùng để nhận các tham số truyền vào class khi khởi tạo.
- Constructor sẽ tự động chạy ngay khi đối tượng được tạo.

Constructor

Các loại constructor

- Default Constructor: phương thức tạo lập mặc định.
- Parameterized Contructor: phương thức tạo lập có tham số đầu vào.
- ☐ Copy Constructor: phương thức tạo lập sao chép.

Constructor

Cú pháp

C++

Tên phương thức trùng với tên lớp, có thể nhận các tham số truyền vào tương ứng cho từng thuộc tính.

```
class className {
   className(data_type params1, data_type params2, ...) {
   }
};
```

Python

☐ Tên phương thức khởi tạo là __init__(), luôn nhận tham số đầu vào đầu tiên là self.

```
1 class className:
2 def __init__(self, params1, params2, ...):
3 # code
```

Default Constructor

```
C++
```

```
class Animal {
private:
    string name;
   int age;
public:
Animal() {
       name = "Animal";
       age = 0;
};
```

Python

Parameterized Constructor

C++

```
class Animal {
  private:
    string name;
    int age;
  public:
    // parameterized contructor
    Animal(string name, int age) {
        this->name = name;
        this->age = age;
  }
}
```

Python

Copy Constructor

```
C++
```

```
class Animal {
    private:
        string name;
        int age;
    public:
        Animal(const Animal& other) {
            this->name = other.name;
            this->age = other.age;
    };
11
```

Python

☐ Python không có __init__() copy constructor. Nhưng thay vào đó có thể import thư viện copy để dùng.

```
import copy
class Animal:
   pass
animal = Animal()
clone = copy.copy(animal) # shallow copy of animal
clone = copy.deepcopy(clone) # deep copy of animal
```

Overloading Constructor

C++

- ☐ Cho phép khởi tạo đối tượng bằng nhiều constructor khác nhau.
- Mặc định compiler sẽ tạo ra default constructor cho class. Nếu cài đặt các constructor khác thì bắt buộc phải cài đặt default constructor nếu không sẽ gây lỗi.

Python

Chỉ được có duy nhất 1 constructor cho 1 lớp, nếu có cả default constructor và parameterized constructor thì lớp đó sẽ áp dụng parameterized constructor cho mọi đối tượng được khởi tạo.

Áp dụng

C++

```
int main() {
        Animal animal1;
        animal1.description(); // Animal is 0 years old
        Animal animal2("Rocky", 10);
        animal2.description(); // Rocky is 10 years old
        Animal animal3(animal2);
        animal3.description(); // Rocky is 10 years old
        return 0;
16
```

Python

```
# default constructor
    animal2 = Animal("Rocky", 10)
    animal2.description() # Rocky is 10 years old
    clone1 = copy.copy(animal2) # shallow copy of animal
    clone2 = copy.deepcopy(animal2) # deep copy of animal
    clone1.description()
12
   clone2.description()
```

- Destructor (phương thức hủy): Trái ngược với phương thức khởi tạo, thì phương thức hủy sẽ được gọi khi chúng ta hủy một lớp.
- Luôn được thực thi cuối cùng khi chúng ta khởi tạo một class, thường dùng để giải phóng tài nguyên của lớp.
- ☐ Chỉ có duy nhất 1 destructor cho 1 lớp.
- Tự động chạy mỗi khi đối tượng của lớp bị hủy (hết phạm vi sử dụng).
- ☐ Trong một quá trình sống của đối tượng chỉ có 1 lần duy nhất destructor được gọi thực hiện.

Cú pháp

C++

□ Tên phương thức trùng với tên lớp, có dấu ~ ở đầu, không có tham số đầu vào và không có kiểu trả về

Python

☐ Tên phương thức hủy là __del__(), chỉ có duy nhất 1 tham số đầu vào là self.

```
class className:
    # destructor
    def __del__(self):
    # code
```

Áp dụng

C++

Mặc định compiler sẽ tự động tạo ra Destructor cho lớp nếu không được định nghĩa. Và chỉ cần cài đặt Destructor khi lớp đối tượng sử dụng vùng nhớ cấp phát động hay tài nguyên của hệ thống.

Python

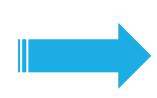
Destructor không thật sự cần thiết như bên C++ vì Python có garbage collector sẽ quản lý việc sử dụng vùng nhớ một cách tự động và hủy nếu cần thiết.

Áp dụng

```
1 // destructor
2 ~Animal() {
3    cout << "Animal destructor" << endl;
4 }</pre>
```

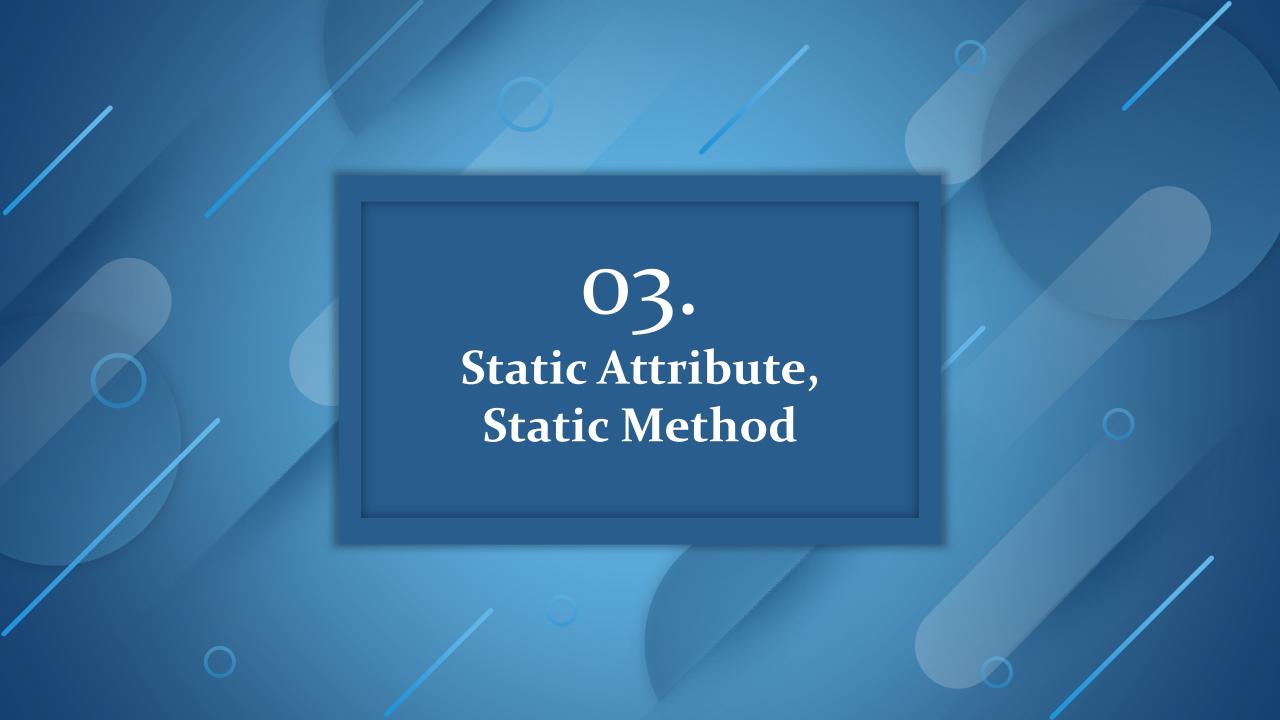
Python

```
1 # destructor
2 def __del__(self):
3 print("Animal destructor")
```


Cài đặt destructor vào trong chương trình đã viết ở constructor ở trên, ta được kết quả chạy chương trình ở cả 2 ngôn ngữ:

Rocky is 10 years old Rocky is 10 years old Rocky is 10 years old Animal destructor Animal destructor Animal destructor

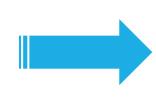

Tại sao cần dùng đến static attribute (thuộc tính tĩnh)?

Trong 1 số trường hợp, ta có nhu cầu sử dụng một biến là thành phần dữ liệu chung cho tất cả các đối tượng. Lúc này, ta có thể sử dụng biến toàn cục tuy nhiên cách này sẽ có thể gây ra nguy cơ nhất định về mặt ngữ nghĩa và khó bảo quản code, nên sẽ không hợp lý.

Để giải quyết vấn đề này, ta có thể dùng static attribute (thuộc tính tĩnh). Thuộc tính này không phụ thuộc vào 1 đối tượng cụ thể mà nó là thuộc tính chung của lớp bao gồm tất cả các đối tượng của nó.

Cú pháp

C++

☐ Khai báo giống thuộc tính bình thường nhưng có thêm từ khóa "static" phía trước.

```
class className {
private:
static data_type variableName;
};
```

Python

☐ Khai báo và khởi tạo giá trị ngay bên trong lớp (không cần qua constructor như các thuộc tính khác)

```
class className:
variableName = "(set value)"
```

Truy cập

```
C++
```

☐ Truy cập thông qua tên lớp bằng toán tử ::

```
1 class Animal {
2 private:
3    static int count;
4 };
5
6 int Animal::count = 0;
```

Python

Có thể truy cập bằng cả tên lớp và đối tượng.

```
class Animal:
count = 0
animal = Animal()
print(Animal.count)  # access through class
print(animal.count)  # access through object
```

Python

☐ Có thể thay đổi giá trị thuộc tính tĩnh thông qua lớp và đối tượng.

```
class Animal:
    count = 0
animal1 = Animal()
animal2 = Animal()
animal1.count = 1
print(Animal.count) # 0
print(animal1.count) # 1 -> change
print(animal2.count) # 0
Animal.count = 2
print(Animal.count) # 2 -> change
print(animal1.count) # 1 -> still have value 1
print(animal2.count) # 2 -> change with Animal
```

C++

Tương tự như static attribute, trong trường hợp một số phương thức của lớp khi sử dụng không cần một đối tượng cụ thể nào đó, ta cũng có thể khai báo chúng là các phương thức tĩnh của lớp (static method).

☐ Cú pháp:

```
class className {
public:
    static data_type methodName(params_list);
};
```

Truy cập thông qua tên lớp bằng toán tử ::

C++

```
class Animal {
    private:
        static int count;
 4 public:
        Animal() {
            count++;
        ~Animal() {
            count--;
        static int show() {
            return count;
14 };
    int Animal::count = 0;
    int main() {
        Animal animal1;
        Animal animal2;
        cout << "Number of Animal: " << Animal::show() << endl; // 2 instance</pre>
        return 0;
25 }
```

Python

Phương thức trước giờ ta dùng là instance method (phương thức thế hiện) thông thường. Nó sẽ nhận lấy 1 tham số đầu vào là self trỏ đến lớp đó khi phương thức được gọi. Khi phương thức được gọi, Python sẽ thay thế đối số self bằng instance object tạo bởi lớp đó.

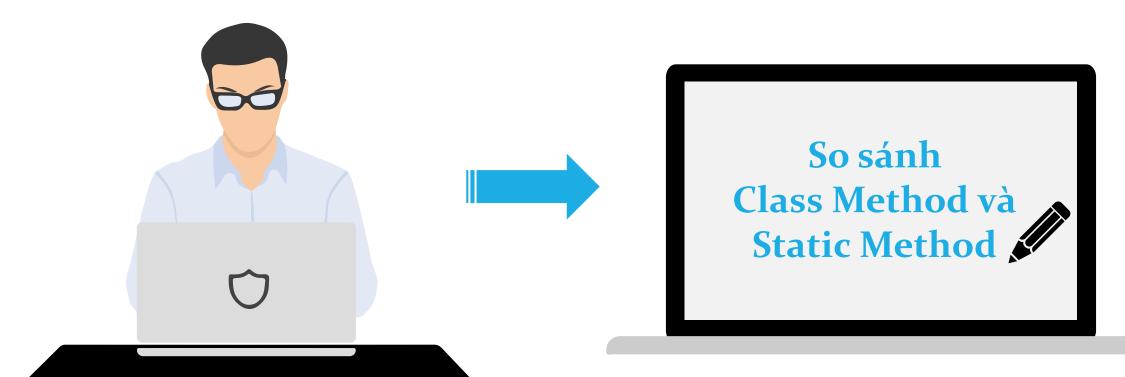
```
class Animal:
    def __init__(self, name, age):
        self.name = name
        self.age = age

# instance methods
def description(self):
        print(f"{self.name} is {self.age} years old")

animal = Animal("Rocky", 10)
animal.description() # Rocky is 10 years old
```

Python

Ngoài ra còn có 2 phương thức đặc biệt của lớp là class method (phương thức lớp) và static method (phương thức tĩnh), cả 2 phương thức này đều được gắn với chính lớp đó chứ không đến đối tượng của lớp.

Python

Class Method

Đánh dấu bằng Decorator là Cú pháp: @classmethod.

```
class className:
   @classmethod
   def fun(cls, arg1, arg2, ...):
```

Thay vì self, class method lây tham số đầu tiên là cls trỏ đến class.

Static Method

Đánh dấu bằng Decorator là @staticmethod.

```
class className:
   @staticmethod
   def fun(arg1, arg2, ...):
```

Không nhận self hay cls làm tham số.

Tham số đầu vào:

Python

Class Method

Truy cập:

Có thể truy cập các thuộc tính và sửa đổi trạng thái của lớp. Khi sửa đổi thì sẽ cập nhật cho tất cả các đối tượng của lớp đó.

Áp dụng:

☐ Thường được dùng để tạo factory methods. Nó sẽ trả về các đối tượng của lớp (giống như constructor) cho nhiều mục đích khác nhau.

Static Method

☐ Không thể truy cập hay sửa đổi trạng thái của lớp.

Gần như không can hệ gì đến lớp, nhưng nó vẫn tồn tại để tạo tính hợp lý khi sử dụng. Mục đích chính là tạo ra các utility methods (các nhóm hàm tiện ích) cho lớp.

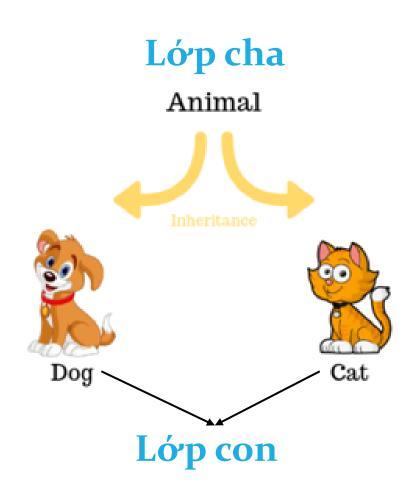
Python

```
1 from datetime import date
    class Animal:
       def __init__(self, name, age):
           self.name = name
           self.age = age
       @classmethod
       def fromBirthYear(cls, name, year):
           return cls(name, date.today().year - year)
       @staticmethod
       def isOldEnough(age):
           return age > 10
   animal1 = Animal("Haruto", 7) # parameterized constructor
    animal2 = Animal.fromBirthYear("Kuro", 2010) # constructor by using class method
   print(animal1.age) # 7
   print(animal2.age) # 11
26 print(Animal.isOldEnough(15)) # True
```

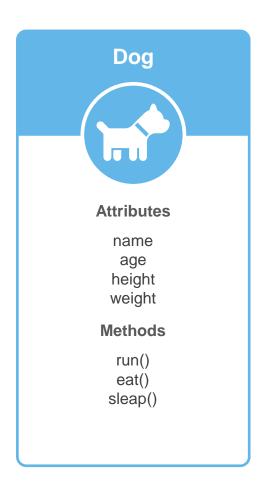

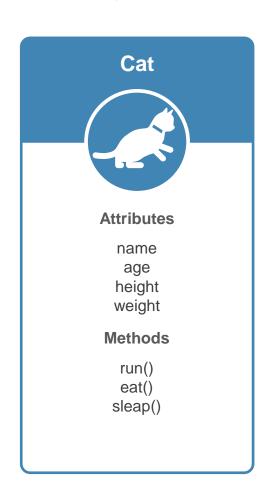

- ☐ Inheritance (Tính kế thừa) là một trong những đặc tính quan trọng nhất của lập trình hướng đối tượng.
- Nó là khả năng lấy một thuộc tính, đặc tính của một lớp cha để áp dụng lên lớp con.
- Lớp kế thừa các thuộc tính từ một lớp khác được gọi là Lớp con hoặc Lớp dẫn xuất.
- Lớp có các thuộc tính được kế thừa bởi lớp con được gọi là Lớp cha hoặc Lớp cơ sở.

Bài toán: Tạo ra 3 lớp Dog, Cat và Monkey với các thuộc tính và phương thức như sau:

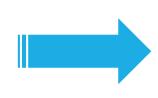

Đặt vấn đề

- Cả 3 lớp trên đều có chung thuộc tính và phương thức. Nếu ta tạo ra 3 lớp đó thì phải viết lặp lại 3 lần liên tục, rất bất tiện.
- Hơn thế nữa, nếu muốn sửa lại code trong một phương thức nào đó thì phải sửa chúng cả ở 3 lớp sẽ rất tốn thời gian, và có thể dễ sai sót.

Áp dụng tính kế thừa để giải quyết vấn đề trên: Ta tạo ra một lớp Animal có các thuộc tính và phương thức của cả 3 lớp trên và cho 3 lớp Dog, Cat và Monkey kế thừa từ Animal.

Mô hình UML Animal # name: string # age: int # height: double # weight: double + run(): void + eat(): void + sleap(): void Extends Extends Extends Dog Cat Monkey

Ở đây ta chỉ bàn về Single Inheritance

Đa kế thừa

Một lớp có thể kế thừa từ nhiều hơn một lớp cơ sở

Các loại kế thừa

Multilevel Inheritance

Kế thừa phân cấp

Có nhiều hơn một lớp con được kế thừa từ một lớp cha duy nhất

Hybrid Inheritance

Single Inheritance

Đơn kế thừa

Một lớp chỉ được kế thừa từ duy nhất một lớp cha

Multiple Inheritance

Kế thừa đa cấp

Một lớp con được tạo từ một lớp con khác

Hierarchical Inheritance

Kế thừa lai

Được thực hiện bằng cách kết hợp nhiều hơn một loại thừa kế

Cú pháp

C++

```
class subclass_name : access_mode base_class_name
{
    // body of subclass
};
```

☐ Trong đó:

Subclass_name: tên lớp con

Base_class_name: tên lớp cha

access_mode: phạm vi kế thừa

Python

```
1 class subclass(base_class):
2 pass
```

```
1 class A:
2 pass
3
4 class A(object):
5 pass
```

☐ Class Object được xem là gốc của mọi class. Trong Python 3.x, "class A(object)" và "class A" là giống nhau.

Phạm vi kế thừa

C++

Phạm vi truy cập lớp cha	Phạm vi kế thừa		
	Public	Protected	Private
Public	Public	Protected	Private
Protected	Protected	Protected	Private
Private	Không truy cập được	Không truy cập được	Không truy cập được

Python

☐ Chỉ có 1 phạm vi kế thừa duy nhất (có thể xem giống như Public bên C++).

Thêm mới thuộc tính và phương thức

C++

```
class Animal {
    protected:
        string name;
        int age;
    };
    class Dog : public Animal {
    private:
        string breed;
   public:
      void bark() {
            cout << name << " is barking\n";</pre>
16 };
```

Python

```
class Animal:
       def init (self, name ,age):
           self.name = name
           self.age = age
   class Dog(Animal):
       def init (self, name, age, breed):
           super(). init (name, age)
           self.breed = breed
       def bark(self):
           print(f"{self.name} is barking")
```

Constructor, **Destructor**

C++

Hhi constructor hoặc destructor được override (ghi đè) lại thì trình biên dịch sẽ mặc định gọi đến default constructor hoặc default destructor của lớp cha để thực hiện.

Python

Khi constructor hoặc destructor được override lại thì toàn bộ mã code bên trong hàm đó sẽ bị thay đổi hết. Để gọi đến constructor hay destructor của lớp cha phải thông qua hàm super() hoặc dùng tên lớp cha với đối số self để sử dụng.

Constructor, **Destructor**

C++

- ☐ Thứ tự thực hiện:
- Constructor: gọi đến constructor lớp cha trước rồi đến constructor lớp con.
- Destructor: gọi đến destructor lớp con trước rồi đến destructor lớp cha.
- ☐ Có thể tùy chọn constructor của lớp cha để áp dụng cho lớp con.

Python

☐ Thứ tự thực hiện: Tùy thuộc vào code bên trong các hàm đó được override lại như thế nào.

Constructor, **Destructor**

```
C++
```

```
class Animal {
    protected:
        string name;
        int age;
    public:
        Animal() {
            name = "";
            age = 0;
            cout << "Animal default constructor\n";</pre>
        Animal(string name, int age) {
            this->name = name;
            this->age = age;
            cout << "Animal parameterized constructor\n";</pre>
        ~Animal() {
            cout << "Animal destructor\n";</pre>
19 };
```

```
class Dog : public Animal {
    private:
        string breed;
    public:
        Dog() {
            breed = "";
            cout << "Dog default constructor\n";</pre>
        // inherit the parameterized constructor from the parent
        Dog(string name, int age, string breed) : Animal(name, age){
            this->breed = breed;
            cout << "Dog parameterized constructor\n";</pre>
        ~Dog() {
            cout << "Dog destructor\n";</pre>
17 };
```

```
int main() {
Dog dog("Rocky", 10, "Husky");
return 0;
}
```


Animal parameterized constructor Dog parameterized constructor Dog destructor Animal destructor

Constructor, **Destructor**

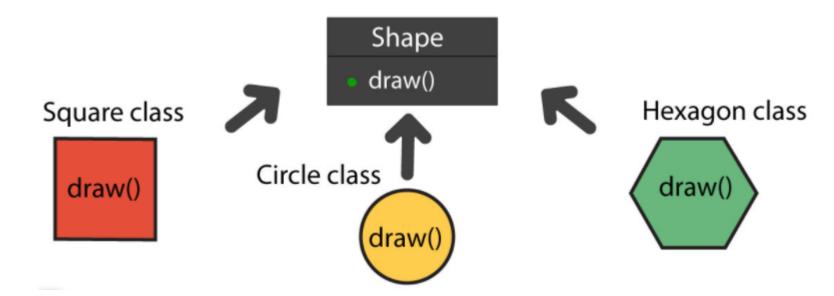
```
class Animal:
       def __init__(self, name, age):
           self.name = name
           self.age = age
           print("Animal constructor")
       def del (self):
           print("Animal destructor")
   class Dog(Animal):
       def __init__(self, name, age, breed):
           super(). init (name, age)
           self.breed = breed
           print("Dog constructor")
       def _ del_ (self):
           super(). del ()
           print("Dog destructor")
   dog = Dog("Rocky", 10, "Husky")
```


Animal constructor Dog constructor Animal destructor Dog destructor

Overriding

Overriding (ghi đè phương thức): là một tính năng cho phép một lớp con cung cấp một triển khai cụ thể của phương thức đã được cung cấp bởi một trong các lớp cha của nó. Nói dễ hiểu hơn, nếu lớp con có một hoặc nhiều phương thức giống với một trong các lớp cha của nó, thì đó là ghi đè phương thức.

Inheritance

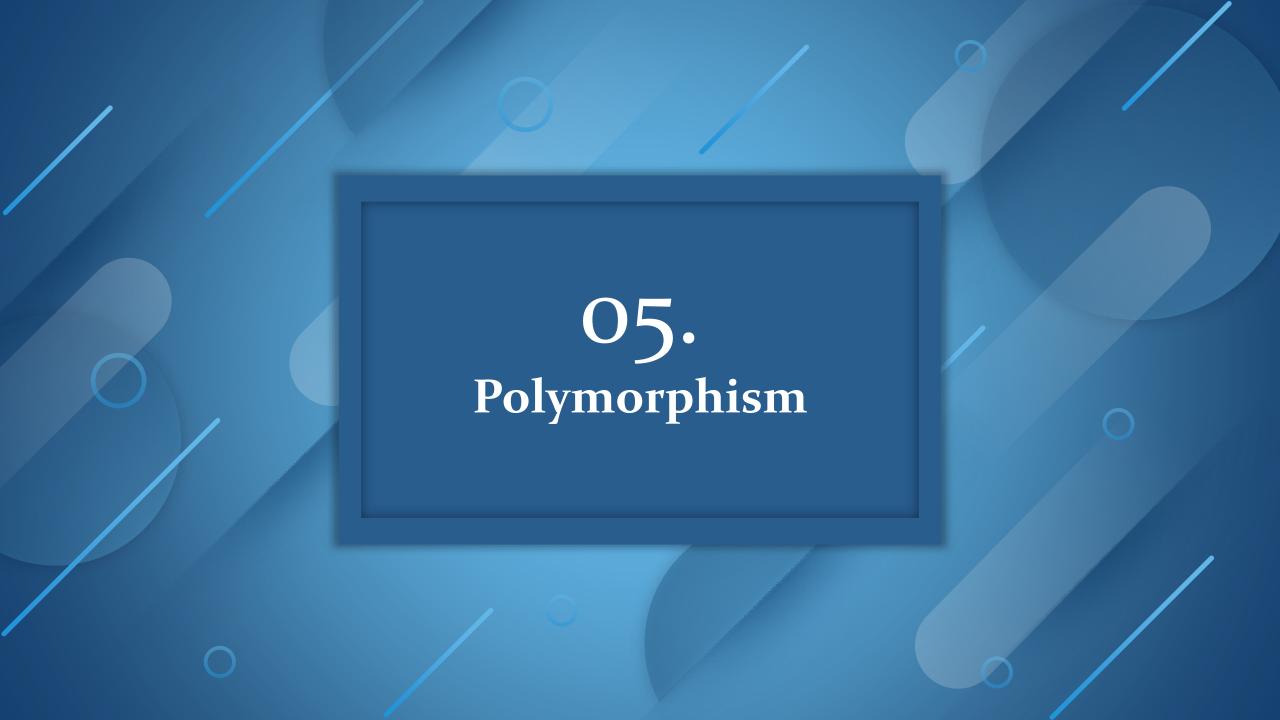
Overriding

C++

```
1 class Animal {
        string name;
        int age;
        Animal();
        Animal(string name, int age);
        void description() {
            cout << "Animal " << name << " is " << age << " years old\n";</pre>
13 class Dog : public Animal {
        string breed;
        Dog(string name, int age, string breed);
        void description() {
            cout << "Dog " << name << " is " << age << " years old and is a " << breed << endl;</pre>
26 int main() {
        Animal animal("Kuro", 5);
        animal.description(); // Animal Kuro is 5 years old
       Dog dog("Rocky", 10, "Husky");
        dog.description(); // Dog Rocky is 10 years old and is a Husky
        return 0;
```

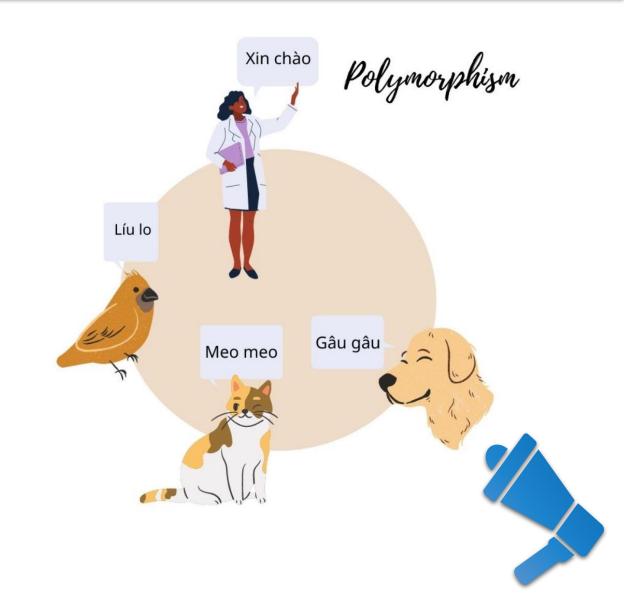
Python

```
1 class Animal:
        def init (self, name, age):
            self.name = name
            self.age = age
        def description(self):
            print(f"Animal {self.name} is {self.age} years old")
10 class Dog(Animal):
        def _ init_ (self, name, age, breed):
            super().__init__(name, age)
           self.breed = breed
            print("Dog constructor")
        def description(self):
            print(f"Dog {self.name} is {self.age} years old and is a {self.breed}")
21 animal = Animal("Kuro", 5)
    animal.description() # Animal Kuro is 5 years old
    dog = Dog("Rocky", 10, "Husky")
25 dog.description() # Dog Rocky is 10 years old and is a Husky
```


- Polymorphism (Tính đa hình): là tính năng cho phép các đối tượng khác nhau thực thi chức năng giống nhau theo những cách khác nhau.
- ☐ Ví dụ:
- Chó và mèo cùng nghe mệnh lệnh "kêu đi" từ người chủ. Chó sẽ "gâu gâu" còn mèo lại kêu "meo meo".
- Ở lớp smartphone, mỗi một dòng máy đều kế thừa các thành phần của lớp cha nhưng iPhone chạy trên hệ điều hành iOS, còn Samsung lại chạy trên hệ điều hành Android.

C++

Trong C++, Polymorphism (tính đa hình) tập trung xoay quanh con trỏ và kế thừa của lớp. Sự kế thừa trong C++ cho phép có sự tương ứng giữa lớp cơ sở và các lớp dẫn xuất trong sơ đồ thừa kế:

- ☐ Một con trỏ có kiểu lớp cơ sở luôn có thể trỏ đến địa chỉ của một đối tượng của lớp dẫn xuất.
- Tuy nhiên, khi thực hiện lời gọi một phương thức của lớp, trình biên dịch sẽ quan tâm đến kiểu của con trỏ chứ không phải đối tượng mà con trỏ đang trỏ tới: phương thức của lớp mà con trỏ có kiểu được gọi chứ không phải phương thức của đối tượng mà con trỏ đang trỏ tới được gọi.

C++

```
class Animal {
    public:
        void show() {
            cout << "This is an animal\n";</pre>
   };
    class Dog: public Animal {
    public:
        void show() {
            cout << "This is a dog\n";</pre>
   };
   int main() {
        Dog dog;
        Animal* animal = &dog; // set pointer Animal to dog
        animal->show(); // This is an animal -> not the answer we want !!!
        return 0;
21 }
```

- ☐ Chương trình gọi đến phương thức show() của lớp Animal mà không gọi đến phương thức show() của lớp Dog !!!
- Cách giải quyết: Để chương trình gọi đến phương thức show() của lớp Dog ta sẽ sử dụng virtual function (hàm ảo).

C++

- ☐ Khi khai báo virtual function (hàm ảo) với từ khóa virtual nghĩa là hàm này sẽ được gọi theo loại đối tượng được trỏ (hoặc tham chiếu), chứ không phải theo loại của con trỏ (hoặc tham chiếu).
- Ap dụng cơ chế liên kết động để gọi đúng hàm mà con trỏ đang trỏ đến: Khi nhận thấy có khai báo virtual trong lớp cơ sở, compiler sẽ thêm vào mỗi đối tượng của lớp cơ sở và các lớp dẫn xuất của nó một con trỏ chỉ đến bảng phương thức ảo (virtual function table).


```
class Animal {
public:
    // virtual functions
    virtual void show() {
        cout << "This is an animal\n";
    };

Cho từ khóa virtual
trước hàm show()
của lớp Animal
```

```
int main() {
    Dog dog;  // initialize Dog object
    Animal* animal = &dog;  // set pointer Animal to dog
    animal->show();  // This is a dog -> successfully
    return 0;
}
```

Đã in ra đúng hàm show() của lớp Dog.

- Pure Virtual Function
- Pure virtual function (hàm thuần ảo): chỉ dùng hàm ảo tại lớp cơ sở để khai báo, chứ không có cài đặt bất kì câu lệnh nào bên trong hàm đó.
 - \Box Cú pháp: virtual functionName() = 0;

```
class Animal {
public:
    // pure virtual functions
    virtual void speak() = 0;
};
```

C++

- Abstract Class (Lớp trừu tượng): 1 lớp được xem là lớp trừu tượng nếu có ít nhất 1 hàm thuần ảo bên trong lớp đó.
- ☐ Không thể tạo đối tượng từ lớp trừu tượng, nhưng có thể áp dụng con trỏ hoặc tham chiếu của lớp đó.
- ☐ Khi 1 lớp con kế thừa lớp trừu tượng thì bắt buộc phải cài đặt lại tất cả các hàm thuần ảo, nếu không sẽ thành lớp trừu tượng.


```
class Animal {
    public:
       virtual void speak() = 0;
   };
   class Dog: public Animal {
    public:
        void speak() {
            cout << "Woof Woof\n";</pre>
   };
    class Cat : public Animal {};
    int main() {
       Dog dog;
       Animal* animal = &dog; // success: use pointer class Animal
       return 0;
24 }
```



```
class Animal {
    public:
        ~Animal() {
            cout << "Animal destructor\n";</pre>
    };
    class Dog : public Animal {
    public:
        virtual ~Dog() {
            cout << "Dog destructor\n";</pre>
   };
    int main() {
        Animal* animal = new Dog;
        delete animal; // Animal destructor !!!
        return 0;
20 }
```

ĐẶT VẤN ĐỀ:
animal là biến đối
tượng kiểu Animal
nhưng đang giữ đối
tượng kiểu Dog. Tuy
nhiên khi delete
animal thì chỉ gọi
đến destructor lớp
Animal mà không
gọi đến destructor
của lớp Dog !!!

C++

- ☐ Cách giải quyết: dùng virtual destructor (hàm hủy ảo) cho phương thức Animal destructor. Hàm hủy ảo sẽ chuyển lời gọi hàm xuống destructor của lớp kế thừa.
- ☐ Cú pháp: Khai báo từ khóa virtual trước hàm hủy của lớp cha.

Thành công

```
1 virtual ~Animal() {
2     cout << "Animal destructor\n";
3  }</pre>
```

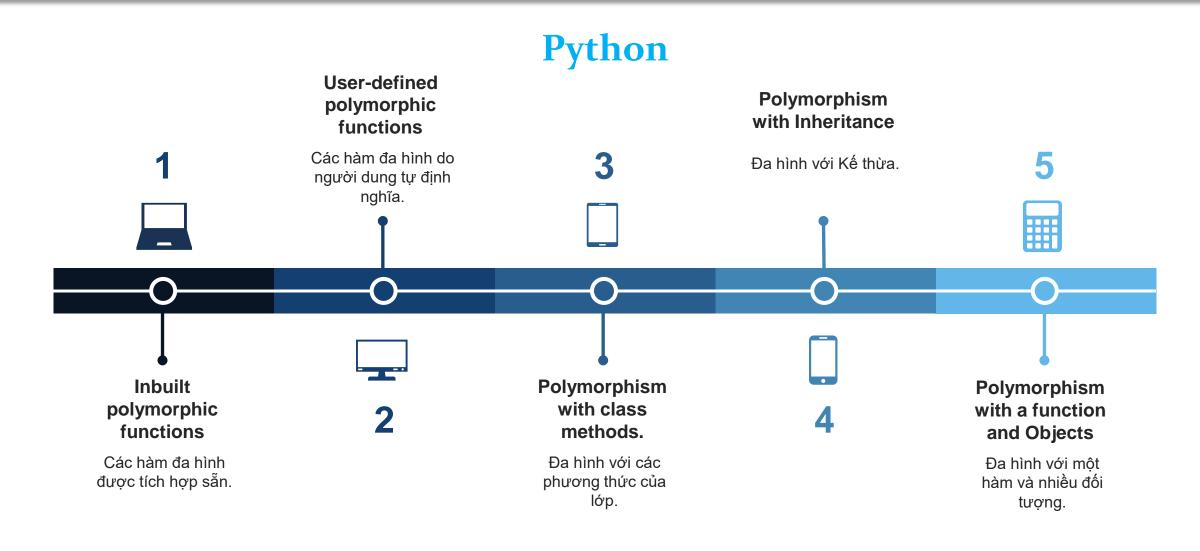


```
int main() {
Animal* animal = new Dog;
delete animal; // Dog destructor
// Animal destructor
return 0;
}
```

Python

- ☐ Không như các ngôn ngữ khác, trong Python không có khái niệm con trỏ. Thay vào đó, các đối tượng đều được sử dụng thông qua tham chiếu.
- Nên không như C++, Polymorphism (đa hình) trong Python không tập trung vào vấn đề con trỏ mà thay vào đó sẽ được chia ra làm các loại khác nhau.

Có tổng cộng bao nhiều loại đa hình trong Python ?

Python

Inbuilt polymorphic functions (Hàm đa hình được tích hợp sẵn): những hàm có sẵn trong bộ thư viện của Python. Ví dụ: hàm len(), ...


```
1 # len for string
2 print(len("Duy Onix")) # 8
3
4 # len for tuple
5 print(len((1, 2, 3))) # 3
```

Python

User-defined polymorphic functions (Hàm đa hình do người dùng tự định nghĩa): thường là những hàm có giá trị tham số đầu vào mặc định.


```
def plus(a, b, c=0): # c = 0: default value
    return a + b + c

print(plus(1, 2)) # 3
print(plus(1, 2, 3)) # 6
```

Python

Polymorphism with class methods (Đa hình với các phương thức của lớp): Python có thể sử dụng phương thức của 2 kiểu class khác nhau theo cùng 1 cách.


```
class Dog:
    def speak(self):
        print("Woof Woof")
class Cat:
    def speak(self):
        print("Meow Meow")
dog = Dog()
cat = Cat()
for animal in (dog, cat):
    animal.speak()
```

Python

Polymorphism with Inheritance (Đa hình với kế thừa): Trong Python, đa hình cho phép ta có thể định nghĩa lại phương thức trong lớp con mà có cùng tên với các phương thức trong lớp cha.

Method Overriding (ghi đè phương thức)

```
class Animal:
    def description(self):
        print("This is an animal")
class Dog(Animal):
    def description(self):
        print("This is a dog")
class Cat(Animal):
    def description(self):
        print("This is a cat")
animal = Animal()
dog = Dog()
cat = Cat()
animal.description()
dog.description()
cat.description()
```

Python

Polymorphism with a Function and Objects (Đa hình với 1 hàm và nhiều đối tượng): Chúng ta có thể tạo ra một hàm mà có khả năng nhận vào bất kỳ đối tượng thuộc kiểu class nào, nhằm thực hiện đa hình.


```
class Dog:
        def speak(self):
            print("Woof Woof")
    class Cat:
        def speak(self):
            print("Meow Meow")
    # function that can pass any type of params
    def polymorphism(obj):
        obj.speak()
12
    dog = Dog()
    cat = Cat()
15
    polymorphism(dog) # Woof Woof
    polymorphism(cat) # Meow Meow
```


SUMMARY

Tổng kết lại những gì đã nêu trên, ta đã tìm hiểu và so sánh được 5 nội dung cơ bản về OOP của C++ và Python. Và ta rút ra được những kết luận chung sau đây:

- Nhìn chung, cả 2 ngôn ngữ C++ và Python đều có thể lập trình hướng đối tượng, đảm bảo đầy đủ yêu cầu và tính chất của OOP. Tuy nhiên, cách tổ chức và triển khai OOP cho 2 ngôn ngữ có sự khác biệt về cú pháp, ngữ nghĩa và cách sử dụng khác nhau cho mỗi trường hợp.
- ☐ C++ và Python là 2 ngôn ngữ nổi tiếng trên toàn thế giới, người lập trình có thể cân nhắc những yếu tố trên để chọn ra ngôn ngữ phù hợp cho bản thân để lập trình OOP.

References

Các nguồn tài liệu tham khảo

https://realpython.com/python3-object-oriented-programming/
https://viblo.asia/p/oop-voi-python-E375zQGblGW
https://quantrimang.com/lap-trinh-huong-doi-tuong-trong-python-160230/
https://www.geeksforgeeks.org/python-oops-concepts/
https://www.geeksforgeeks.org/class-method-vs-static-method-python/
https://www.geeksforgeeks.org/getter-and-setter-in-python/
https://www.geeksforgeeks.org/inheritance-in-python/
https://nguyenvanhieu.vn/tinh-ke-thua-trong-c/
https://www.geeksforgeeks.org/polymorphism-in-python/
https://cafedev.vn/tu-hoc-python-da-hinh-trong-python/
https://codelearn.io/sharing/tinh-da-hinh-trong-oop/
https://www.geeksforgeeks.org/getter-and-setter-in-python/
Sách "Lập trình hướng đối tượng" và tài liệu bài giảng của thầy Hồ Tuấn Thanh.

Link Video

Link drive video thuyết trình

https://drive.google.com/file/d/1Zksf8htriTo2H73sqGALV7iSp4IKqDlJ/view?usp=s haring

THANK YOU

Chân thành cảm ơn thầy cô và các bạn đã lắng nghe bài thuyết trình của mình.